

KONINKRIJK BELGIË

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES 36.997/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

Avis 36.997/1

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ÉTAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 19 april 2004 door de Minister van Sociale Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994", heeft op 13 mei 2004 het volgende advies gegeven:

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires sociales, le 19 avril 2004, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994", a donné le 13 mai 2004 l'avis suivant:

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

Het om advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe een aantal wijzigingen aan te brengen in het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, wat de orthopedisten en de bandagisten betreft.

Rechtsgrond voor de ontworpen wijzigingen van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 wordt blijkens het eerste lid van de aanhef van het ontwerp gezocht in artikel 215, § 2, van de gecoördineerde wet, dat de Koning opdraagt om de criteria inzake bevoegdheid en uitoefening van het beroep vast te stellen op grond waarvan de betrokken erkenningsraden de lijst opmaken van erkende beoefenaren van het desbetreffende beroep.

Artikel 215, § 2, van de gecoördineerde wet biedt rechtsgrond voor de ontworpen regeling in de mate dat deze voorwaarden vaststelt waaraan orthopedisten en bandagisten moeten voldoen om te worden erkend. Dat is duidelijk het geval in de artikelen 1, 3 en 5 van het ontwerp.

De overige bepalingen van het ontwerp, zijnde de artikelen 2, 4, 6 en 7 ¹, lijken niet als erkenningsvoorwaarden te zijn geconcipieerd en zouden, in die optiek, geen rechtsgrond kunnen vinden in het genoemde artikel 215, § 2, van de gecoördineerde wet.

De gemachtigde van de regering verduidelijkte in verband met deze laatste categorie van artikelen:

"De invoering van de werkplaatsnormen heeft o.a. het volgende doel: om een verstrekking terugbetaald te krijgen moet de erkende verstrekker die de verstrekking aflevert werkzaam zijn in een werkplaats die beantwoordt aan de normen voorzien via de bepalingen van art. 80*bis*, 84*bis* of 85*bis* (npl. het soort verstrekking). In de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen zal een dergelijke bepaling worden ingeschreven (in analogie met art. 7, § 20, van de nomenclatuur (kine))."

¹Zijnde respectievelijk de ontworpen artikelen 80*bis*, 84*bis*, 85*bis* en 85*ter* van het koninklijk besluit van 3 juli 1996.

Uit de aldus verstrekte verduidelijking valt af te leiden dat de stellers van het ontwerp naar een parallellisme streven met de regeling inzake de kinesitherapeuten. Wat de kinesitherapeuten betreft, kan worden vastgesteld dat voorwaarden inzake de terugbetaling van verstrekkingen die de kinesitherapiepraktijkkamer betreffen, eveneens onder de vorm van erkenningsvoorwaarden zijn ingeschreven in het koninklijk besluit van 3 juli 1996 (zie de artikelen 73 en 74). Aldus geconcipieerd zouden de artikelen 2, 4, 6 en 7 van het ontwerp, die betrekking hebben op normen inzake de werkplaats van orthopedisten en bandagisten, kunnen worden geacht rechtsgrond te vinden in artikel 215, § 2, van de gecoördineerde wet. Vereist is dan wel dat de redactie van de betrokken bepalingen van het ontwerp wordt aangepast naar analogie van, bijvoorbeeld, de zo-even vermelde artikelen 73 en 74 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

Het opschrift zou aan zeggingskracht winnen door het te laten aanvangen als volgt: "Koninklijk besluit tot wijziging, wat de orthopedisten en de bandagisten betreft, van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van ...".

Aanhef

1. Op het einde van de Nederlandse tekst van het eerste lid van de aanhef schrijve men : "..., vervangen bij de wet van 24 december 1999;".
2. Aangezien de ontworpen regeling niet enkel bestaande artikelen van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 beoogt te wijzigen, maar ook nieuwe bepalingen in dat koninklijk besluit beoogt in te voegen, redigere men het tweede lid van de aanhef van het ontwerp als volgt:

.../...

"Gelet op het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, zoals tot op heden gewijzigd;" ².

3. Onmiddellijk na het lid van de aanhef waarin wordt gerefereerd aan het koninklijk besluit van 3 juli 1996, moeten drie leden worden toegevoegd, luidende:

"Gelet op de voorstellen van de erkenningsraad voor bandagisten, gedaan op 25 september 2001, 21 mei 2002 en 4 februari 2003;

Gelet op de voorstellen van de erkenningsraad voor orthopedisten, gedaan op 13 september 2001 en 23 mei 2002;

Gelet op het advies van de gemeenschappelijke overeenkomstencommissie bandagisten-orthopedisten-verzekeringsinstellingen, gegeven op 16 en 23 september 2003;".

4. In het derde lid van de aanhef - dat het zesde lid dient te worden - vervangen men het woord "geformuleerd" door het woord "gegeven".

5. Men redigere de leden van de aanhef waarin wordt gerefereerd aan, respectievelijk, het advies van de inspecteur van financiën en de akkoordbevinding van de Minister van Begroting als volgt:

"Gelet op het advies van de inspecteur van financiën, gegeven op 30 januari 2004;

Gelet op de akkoordbevinding van Onze Minister van Begroting van 6 april 2004;".

²Het gebruik van de zinsnede "zoals tot op heden gewijzigd" wordt gebillijkt doordat het koninklijk besluit van 3 juli 1996 veelvuldig is gewijzigd.

6. Men passe de redactie van het lid van de aanhef waarin wordt verwezen naar het advies van de Raad van State aan als volgt:

"Gelet op advies 36.997/1 van de Raad van State, gegeven op 13 mei 2004;".

Artikel 1

1. Men formule de inleidende zin van artikel 1 van het ontwerp als volgt:

"In artikel 80 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 19 april 2001, wordt een § 4 toegevoegd, luidende:".

2. In een normatieve tekst horen in beginsel geen woorden thuis als "moeten" of "dienen te" aangezien de verplichting reeds voortvloeit uit de desbetreffende bepalingen zelf. Men schrijve derhalve in de inleidende zin van het ontworpen artikel 80, § 4, van het koninklijk besluit van 3 juli 1996: "Om te kunnen worden erkend, verbinden voormelde personen zich met een verklaring op erewoord ertoe:".

De redactie van de inleidende zin van de ontworpen artikelen 84, § 3 (artikel 3 van het ontwerp), en 85, § 2 (artikel 5 van het ontwerp), dient op dezelfde wijze te worden aangepast.

3. In het ontworpen artikel 80, § 4, 1°, worden ook de geldingsduur van het voorschrift en de leveringstermijn van de artikelen geregeld. Het gaat hier niet om aangelegenheden waartoe de orthopedist zich kan verbinden, zodat dergelijke bepalingen niet passen in het ontworpen artikel 80, § 4. Daarenboven zijn analoge bepalingen al in de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen opgenomen (zie de artikelen 27 tot 29) en gelden derhalve de betrokken verplichtingen al. De redactie van het ontworpen artikel 80, § 4, 1°, dient, gelet op wat voorafgaat, te worden aangepast.

.../...

Dezelfde opmerking geldt ten aanzien van de ontworpen artikelen 84, § 3, 1° (artikel 3 van het ontwerp), en 85, § 2, 1° (artikel 5 van het ontwerp).

4. In het ontworpen artikel 80, § 4, 2°, b) en c), wordt in de Nederlandse tekst melding gemaakt van de term "aanpassen". In de Franse tekst stemt daarmee de term "essayer" (ontworpen artikel 80, § 4, 2°, b)) overeen, of de term "adaptation" (ontworpen artikel 80, § 4, 2°, c)). Vraag is of de duidelijkheid van de Nederlandse tekst er niet mee zou zijn gebaat om, zoals in de Franse tekst, een gedifferentieerde terminologie te hanteren. Zo zou bijvoorbeeld in het ontworpen artikel 80, § 4, 2°, b), van "beproeven" in plaats van "aanpassen" melding kunnen worden gemaakt. Indien op deze suggestie wordt ingegaan, moet ook de redactie in de Nederlandse tekst van de ontworpen artikelen 84, § 3, 2°, b) (artikel 3 van het ontwerp), en 85, 2°, c) (artikel 5 van het ontwerp), worden aangepast.

5. In het ontworpen artikel 80, § 4, 3°, is er een gebrek aan overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst. Terwijl de Nederlandse tekst het heeft over de installatie en het gereedschap die nodig zijn "voor de vervaardiging van maatwerk en voor het passen", wordt in de Franse tekst enkel melding gemaakt van de installatie en het gereedschap die nodig zijn voor "la confection sur mesure". Deze discordantie moet worden weggewerkt.

Dezelfde opmerking geldt ten aanzien van het ontworpen artikel 84, § 3, 3° (artikel 3 van het ontwerp).

Artikel 2

In het ontworpen artikel 80bis wordt gesteld dat de normen waaraan de werkplaats van de orthopedisten moet beantwoorden, worden bepaald "door een verordening van het Verzekeringscomité".

Het delegeren van verordenende bevoegdheid aan een openbare instelling of een orgaan ervan is in beginsel niet in overeenstemming met de algemene principes die aan ons publiek recht ten grondslag liggen en die er onder meer aan in de weg staan dat dergelijke bevoegdheid wordt uitgeoefend door instellingen of organen die geen politieke verantwoordelijkheid dragen. Uitzonderlijk kan worden aangenomen dat de betrokken instellingen en organen toch verordenend kunnen optreden ingeval de door hen vastgestelde normen een beperkte draagwijdte hebben die bovendien wordt gekenmerkt door een hoge techniciteit. Enkel indien de aan het Verzekeringscomité gedelegeerde verordenende bevoegdheid in die beperkende omschrijving kan worden ingepast, kan het ontworpen artikel 80*bis* ongewijzigd worden behouden. Is dergelijke inpassing niet mogelijk, dan zal de Koning zelf moeten instaan voor het vaststellen van de basisnormen waaraan de werkplaatsen van de orthopedisten dienen te beantwoorden.

In deze laatste hypothese zal het aldus aan te vullen ontwerp van koninklijk besluit moeten worden aangemeld bij de Europese Commissie indien de aanvulling betrekking heeft op normen of technische voorschriften in de zin van de richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij.

Dezelfde opmerking geldt ten aanzien van de ontworpen artikelen 84*bis* (artikel 4 van het ontwerp) en 85*bis* (artikel 6 van het ontwerp).

Artikel 3

Men formuleer de inleidende zin van artikel 3 van het ontwerp als volgt:

"In artikel 84 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 19 april 2001, wordt een § 3 toegevoegd, luidende:".

Artikel 5

1. De wijziging die artikel 5 van het ontwerp beoogt aan te brengen in artikel 85 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 kan worden te baat genomen om de foutieve verwijzing naar "artikel 28, § 6, 1°" van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen, die voorkomt in het huidige artikel 85, te corrigeren. De correcte verwijzing is die naar "artikel 28, § 8, 1°" van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen.

2. Men formule de inleidende zin van artikel 5 van het ontwerp als volgt:

"In artikel 85 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 19 april 2001, waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt een § 2 toegevoegd, luidende:"³.

3. In het ontworpen artikel 85, § 2, 2°, e), wordt best geëxpliciteerd welke documenten moeten worden medeondertekend.

4. Er kunnen ernstige vragen worden gesteld met betrekking tot de coherentie van de ontworpen regeling op het vlak van de samenhang tussen het ontworpen artikel 85, § 2, 2°, f), en het ontworpen artikel 85, § 2, 1°, tweede lid⁴.

Uit de laatstgenoemde bepaling moet worden afgeleid dat de bandagist niet mag leveren vóór de datum van de goedkeuring door de adviserend geneesheer. Het ontworpen artikel 85, § 2, 2°, f), lijkt er daarentegen impliciet vanuit te gaan dat de bandagist wel degelijk kan leveren alvorens de adviserend geneesheer zijn goedkeuring heeft verleend of van zijn negatieve beslissing heeft kennis gegeven. Vraag is bovendien of dergelijke regeling er niet op neer komt dat de desbetreffende kosten worden doorgeschoven naar de rechthebbende, terwijl het de bandagist is die niet conform de reglementering heeft gehandeld, wat weinig consistent zou zijn.

³Het tekstvoorstel houdt geen rekening met de opmerking onder 1.

⁴Deze opmerking geldt onverminderd hetgeen bij artikel 1 onder 3 is opgemerkt.

Artikel 7

1. Het ontworpen artikel 85ter van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 heeft betrekking op gecombineerde verstrekkingen van zowel orthopedisten als bandagisten. Het artikel hoort derhalve niet thuis onder de hoofding "C: Erkeningsraad voor bandagisten" van titel II, hoofdstuk I, afdeling X, van het genoemde koninklijk besluit. De ontworpen bepaling zou beter als een nieuw artikel 86bis worden ingevoegd onder de hoofding "C^{bis}: Erkeningsvoorwaarden met betrekking tot werkplaatsen waarin verschillende disciplines worden beoefend door orthopedisten en bandagisten".

2. In het ontworpen artikel 85ter, 2°, 3° en 4°, wordt telkens best eerst verwezen naar de normen bedoeld in artikel 80bis, en pas daarna naar de normen bedoeld in, al naar het geval, de artikelen 84bis en 85bis.

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

Le projet soumis pour avis entend apporter certaines modifications à l'arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, en ce qui concerne les orthopédistes et les bandagistes.

Selon le premier alinéa du préambule du projet, les modifications en projet de l'arrêté royal du 3 juillet 1996 tirent leur fondement juridique de l'article 215, § 2, de la loi coordonnée, qui charge le Roi de fixer les critères en matière de compétence et d'exercice de la profession sur la base desquels les conseils d'agrément concernés établissent la liste des praticiens agréés de la profession concernée.

L'article 215, § 2, de la loi coordonnée procure un fondement juridique aux dispositions en projet dans la mesure où celles-ci fixent les conditions auxquelles les orthopédistes et les bandagistes doivent satisfaire pour être agréés. Tel est clairement le cas des articles 1er, 3 et 5 du projet.

Les autres dispositions du projet, à savoir les articles 2, 4, 6 et 7 ¹, ne semblent pas avoir été conçues comme des conditions d'agrément et, dans cette optique, ne pourraient trouver de fondement juridique dans l'article 215, § 2, susvisé de la loi coordonnée.

En ce qui concerne cette dernière catégorie d'articles, le fonctionnaire délégué du gouvernement a déclaré ce qui suit:

"De invoering van de werkplaatsnormen heeft o.a. het volgende doel: om een verstrekking terugbetaald te krijgen moet de erkende verstrekker die de verstrekking aflevert werkzaam zijn in een werkplaats die beantwoordt aan de normen voorzien via de bepalingen van art. 80*bis*, 84*bis*, of 85*bis* (nlg. het soort verstrekking). In de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen zal een dergelijke bepaling worden ingeschreven (in analogie met art. 7, § 20, van de nomenclatuur (kine))."

1

Respectivement les articles 80*bis*, 84*bis*, 85*bis* et 85*ter* en projet de l'arrêté royal du 3 juillet 1996.

Il ressort de ces précisions que les auteurs du projet poursuivent un parallélisme avec le régime applicable aux kinésithérapeutes. S'agissant de ces derniers, il peut être constaté que des conditions relatives au remboursement de prestations concernant le cabinet de kinésithérapie sont également définies sous la forme de conditions d'agrément dans l'arrêté royal du 3 juillet 1996 (voir les articles 73 et 74). Ainsi conçus, les articles 2, 4, 6 et 7 du projet, qui concernent des normes relatives à l'atelier d'orthopédiste ou de bandagiste, peuvent être censés tirer un fondement juridique de l'article 215, § 2, de la loi coordonnée. Il est toutefois requis d'adapter la rédaction des dispositions concernées du projet par analogie avec, par exemple, les articles 73 et 74 de l'arrêté royal du 3 juillet 1996 qui viennent d'être évoqués.

EXAMEN DU TEXTE

Intitulé

L'intitulé serait davantage explicite s'il commençait ainsi: "Arrêté royal modifiant, en ce qui concerne les orthopédistes et les bandagistes, l'arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution ...".

Préambule

1. À la fin du texte néerlandais du premier alinéa du préambule, il convient d'écrire: "..., vervangen bij de wet van 24 december 1999;".

2. Dès lors que les dispositions en projet entendent non seulement modifier des articles existants de l'arrêté royal du 3 juillet 1996, mais également insérer de nouvelles dispositions dans cet arrêté royal, il conviendra de rédiger le deuxième alinéa du préambule du projet comme suit:

"Vu l'arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, tel qu'il a été modifié à ce jour;" ².

2

Le recours au segment "tel qu'il a été modifié à ce jour" se justifie par le

.../...

3. Immédiatement après l'alinéa du préambule faisant référence à l'arrêté royal du 3 juillet 1996, on ajoutera trois alinéas s'énonçant comme suit:

"Vu les propositions du conseil d'agrément des bandagistes, formulées les 25 septembre 2001, 21 mai 2002 et 4 février 2003;

Vu les propositions du conseil d'agrément des orthopédistes, formulées les 13 septembre 2001 et 23 mai 2002;

Vu l'avis de la commission de convention commune bandagistes-orthopédistes-organismes assureurs, donné les 16 et 23 septembre 2003;"

4. Dans le troisième alinéa du préambule - qui devient le sixième alinéa -, il convient de remplacer le mot "formulé" par le mot "donné".

5. On rédigera comme suit les alinéas faisant respectivement référence à l'avis de l'inspecteur des finances et à l'accord du Ministre du Budget:

"Vu l'avis de l'inspecteur des finances, donné le 30 janvier 2004;

Vu l'accord de Notre Ministre du Budget, donné le 6 avril 2004;"

6. Il convient d'adapter la rédaction de l'alinéa du préambule faisant référence à l'avis du Conseil d'État comme suit:

"Vu l'avis 36.997/1 du Conseil d'État, donné le 13 mai 2004;"

fait que l'arrêté royal du 3 juillet 1996 a été modifié à de multiples reprises.

.../...

Article 1er

1. Il convient de formuler la phrase liminaire de l'article 1er du projet comme suit:

"Dans l'article 80 de l'arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, modifié par l'arrêté royal du 19 avril 2001, il est ajouté un § 4, rédigé comme suit:".

2. En principe, le verbe "devoir" ne s'emploie pas dans un texte normatif, étant donné que l'obligation résulte déjà des dispositions concernées elles-mêmes. On écrira dès lors dans la phrase liminaire de l'article 80, § 4, en projet de l'arrêté royal du 3 juillet 1996: "Pour pouvoir être agréées, les personnes précitées s'engagent, dans une déclaration sur l'honneur:".

La rédaction de la phrase liminaire des articles 84, § 3 (article 3 du projet), et 85, § 2 (article 5 du projet) en projet devra être adaptée de la même manière.

3. L'article 80, § 4, 1°, en projet règle également la durée de validité de la prescription et le délai de livraison des articles. Il ne s'agit pas ici d'éléments pour lesquels l'orthopédiste peut s'engager, de sorte que pareilles dispositions n'ont pas leur place dans l'article 80, § 4, en projet. En outre, des dispositions analogues figurent déjà dans la nomenclature des prestations de santé (voir les articles 27 à 29) et les obligations concernées sont dès lors déjà applicables. La rédaction de l'article 80, § 4, 1°, en projet doit être adaptée en conséquence.

La même observation vaut pour les articles 84, § 3, 1° (article 3 du projet), et 85, § 2, 1° (article 5 du projet), en projet.

4. Le texte néerlandais de l'article 80, § 4, 2°, en projet, utilise aux points b) et c) le terme "aanpassen". L'équivalent dans le texte français est, d'une part, le terme "essayer" (article 80, § 4, 2°, b), en projet) et, d'autre part, le terme "adaptation" (article 80, § 4, 2°, c) en projet). La question se pose de savoir si le texte néerlandais ne gagnerait pas en lisibilité s'il y était fait usage d'une terminologie différenciée, comme dans le texte français. Ainsi, il pourrait être par exemple recouru dans l'article 80, § 4, 2°, b), en projet, au verbe "beproeven" au lieu de "aanpassen". Si cette suggestion est retenue, il faudra également adapter la formulation du texte néerlandais des articles 84, § 3, 2°, b) (article 3 du projet), et 85, 2°, c) (article 5 du projet), en projet.

5. Dans l'article 80, § 4, 3°, en projet, il y a une discordance entre les textes français et néerlandais. Dans le texte néerlandais, il est question de l'installation et de l'outillage nécessaires "voor de vervaardiging van maatwerk en voor het passen", tandis que dans le texte français, il est fait mention de l'installation et de l'outillage nécessaires à "la confection sur mesure". Il y a lieu de supprimer cette discordance.

La même observation vaut pour l'article 84, § 3, 3°, en projet (article 3 du projet).

Article 2

L'article 80bis en projet prévoit que les normes auxquelles l'atelier d'orthopédiste doit répondre, sont fixées "par un règlement du Comité de l'assurance".

La délégation d'un pouvoir réglementaire à un organisme public ou à un organe de celui-ci n'est en principe pas compatible avec les principes généraux qui sous-tendent notre droit public et qui interdisent notamment qu'un tel pouvoir soit exercé par des organismes ou des organes qui n'assument aucune responsabilité politique. Il peut être exceptionnellement admis que les organismes et organes concernés édictent néanmoins des règlements lorsque les normes qu'ils fixent ont une portée restreinte, caractérisée en outre par une haute technicité. L'article 80bis en projet ne pourra être conservé tel quel que si le pouvoir réglementaire délégué au Comité de l'assurance peut s'inscrire dans cette définition restrictive. Si tel n'est pas le cas, le Roi devra lui-même se charger de fixer les normes de base auxquelles doivent répondre les ateliers d'orthopédiste.

Dans cette dernière hypothèse, le projet d'arrêté royal à compléter devra être notifié à la Commission européenne si les ajouts apportés concernent des normes ou des réglementations techniques, au sens de la directive 98/34/CE du Parlement européen et du Conseil du 22 juin 1998 prévoyant une procédure d'information dans le domaine des normes et réglementations techniques et des règles relatives aux services de la société de l'information.

La même observation vaut pour les articles 84*bis* (article 4 du projet) et 85*bis* (article 6 du projet), en projet.

Article 3

On formulera la phrase liminaire de l'article 3 du projet comme suit:

"À l'article 84 du même arrêté, modifié par l'arrêté royal du 19 avril 2001, il est ajouté un § 3, rédigé comme suit:".

Article 5

1. La modification que l'article 5 du projet vise à apporter à l'article 85 de l'arrêté royal du 3 juillet 1996 peut être mise à profit pour corriger la référence erronée que l'actuel article 85 fait à "l'article 28, § 6, 1er" de la nomenclature des prestations de santé. Pour être exacte la référence doit viser "l'article 28, § 8, 1er" de cette nomenclature.

2. On rédigera la phrase liminaire de l'article 5 du projet comme suit:

"À l'article 85 du même arrêté, modifié par l'arrêté royal du 19 avril 2001, dont le texte existant constituera le § 1er, il est ajouté un § 2, rédigé comme suit:" ³.

3

La proposition de texte ne tient pas compte de l'observation mentionnée au point 1.

3. Mieux vaudrait préciser dans l'article 85, § 2, 2°, e), en projet, les documents qui doivent être contresignés.

4. La cohésion du règlement en projet peut susciter de sérieuses questions en ce qui concerne la connexité entre l'article 85, § 2, 2°, f), en projet et l'article 85, § 2, 1°, alinéa 2, en projet ⁴.

Il y a lieu de déduire de la dernière disposition citée que le bandagiste ne peut procéder à la délivrance avant la date d'approbation par le médecin-conseil. L'article 85, § 2, 2°, f), en projet semble en revanche considérer implicitement que le bandagiste peut effectivement procéder à la délivrance avant que le médecin-conseil ait donné son approbation ou ait notifié sa décision négative. La question se pose en outre de savoir si un tel règlement ne revient pas à imputer les coûts y afférents au bénéficiaire alors que c'est le bandagiste qui ne s'est pas conformé à la réglementation, ce qui ne serait guère cohérent.

Article 7

1. L'article 85ter, en projet, de l'arrêté royal du 3 juillet 1996 concerne des prestations combinées dispensées tant par des orthopédistes que par des bandagistes. L'article n'a donc pas sa place dans l'intitulé "C: Du conseil d'agrément des bandagistes" du titre II, chapitre Ier, section X, de l'arrêté royal cité. Il serait préférable de faire de la disposition en projet un nouvel article 86bis et de l'insérer sous la rubrique "C^{bis}: Conditions d'agrément des ateliers dans lesquels plusieurs disciplines sont pratiquées par des orthopédistes et des bandagistes".

4

Cette observation vaut sans préjudice de l'observation relative à l'article 1er figurant au point 3.

2. Il serait préférable que l'article 85ter, 2°, 3° et 4°, en projet, fasse d'abord référence aux normes visées à l'article 80bis et ensuite seulement aux normes visées, selon le cas, aux articles 84bis et 85bis.

De kamer was samengesteld uit

La chambre était composée de

de Heren
Messieurs

M. VAN DAMME,

kamervoorzitter,
président de chambre,

J. BAERT,
J. SMETS,

staatsraden,
conseillers d'État,

M. RIGAUX,

assessor van de afdeling wetgeving,
assesseur de la section de législation,

Mevrouw
Madame

G. VERBERCKMOES,

toegevoegd griffier,
greffier assumé.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. M. VAN DAMME.

Het verslag werd uitgebracht door de H. L. VAN CALENBERGH, auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. M. VAN DAMME.

Le rapport a été présenté par M. L. VAN CALENBERGH, auditeur.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT,

G. VERBERCKMOES

M. VAN DAMME